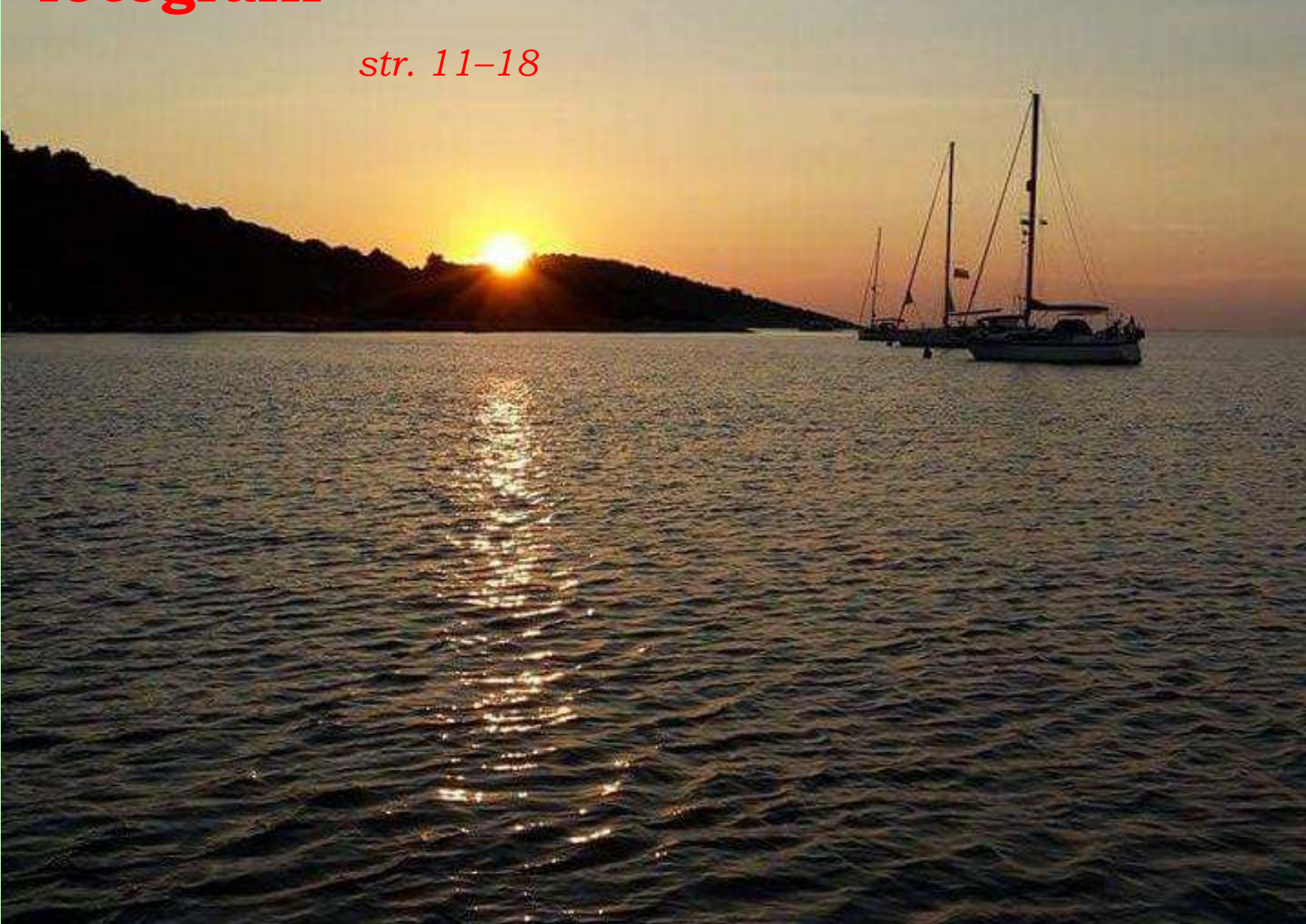

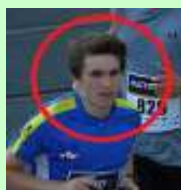

Soutěž o nejlepší prázdninovou fotografii

str. 11–18

Vybíráme z obsahu:

**Strojárna mezi
běžci**

str. 3–4

**Prázdniny
našich
studentů**

str. 5–7

**Adaptační
kurz**

str. 7–8

**Pasování
1. ročníku**

str. 8–9

**Jazykový
kurz
v Berlíně**

str. 9–10

LOŽISKOVINY

Obsah čísla

Úvodník	2
Strojárna mezi maratonskými běžci	3
Výlet 3. B	4
Místa, která jsme o prázdninách navštívili..	5
Toto nebyly prázdniny mých snů	6
Adaptační kurz 1. ročníku	7
Pasování žáků 1. ročníku	8
Na jazykovém kurzu v Berlíně	9
Soutěž o nejlepší prázdninovou fotografii ..	11

Úvodník

Milí čtenáři, milé čtenářky,

nastává nám nový školní rok a s ním nejen stujiní, ale i životní radosti i strasti. Toto 13. číslo časopisu vám přináší ohlédnutí za těmi veselejšími akcemi, kterých jsme se zúčastnili v červnu a prázdninových měsících. Již tradičně uveřejňujeme výsledky soutěže o nejlepší foto z prázdnin a doufáme, že se vám vybrané snímky budou líbit, možná se do některých míst budete chtít sami podívat.

Já jsem letošních prázdninách navštívil Japonsko. Japonsko samo o sobě je úžasná země nejen díky své kultuře, ale i jejím obyvatelům, kteří jsou neuvěřitelně vstřícní a pohostinní. Do Japonska jsem odlétal se 60 skauty z celé České republiky koncem července. Na letišti Praha Kbely pro nás byl přichystán vládní speciál, mezi přistání jsme měli v Rusku, Novosibirsku. Po přiletu na japonské letiště ve Fukuoce jsme museli čelit vlhkému a horkému podnebí. Sraz všech skautů z celého světa se konal v Jamaguchi City, kam jich přijelo celkem 35 000 ze 150 zemí světa.

Dětský mírový památník v Hirošimě

Foto: Jiří Janů

Ložiskoviny: studentský časopis, ročník 2015, číslo 12.

Vydává Střední průmyslová škola strojnická v Olomouci, třída 17. listopadu 49, 779 00 Olomouc

Šéfredaktor Mgr. Renata Provázková, technická redakce Mgr. Jan Kameníček

Bylo to neuvěřitelné potkat tolik lidí na jednom místě a poznat tolik kultur. Zážitky jsou nepopsatelné, byl jsem přímo ohromen tím, co se zde odehrávalo. Každý den jsme měli naplánovaný program, zkrátka jezdili jsme po Japonsku a poznávali zdejší kulturu. Jednoho dne jsme se vypravili i do

Hirošimy. Ve zdejším muzeu jsme se dozvěděli, jak a proč byla atomová bomba shozena zrovna na Hirošimu. Bomba vybuchla v čase 8:15, kde se vystavené hodinky zastavily. Docela mě udivilo, že město funguje, jako by se nic nestalo. Jen jednou viditelnější známkou té hrůzy je dům od českého architekta,

který zůstal jako jediný po výbuchu stát. Všude v Japonsku se prodávali jeřábi jako znak míru. Jediné, co mně vadilo, byl zákaz koupání v moři. Ale i přesto jsem si odvezl spoustu vzpomínek. Návštěvu této země vám vřele doporučuji.

Jiří Janů

Strojárna mezi maratonskými běžci

20. června se ve městě Olomouc konal jako každoročně Mattoni 1/2Maraton Olomouc. Za lehce zamračeného dne, který se v odpoledních hodinách změnil na krásné slunné odpoledne, se sešlo mnoho běžců a diváků, aby se proběhli či jen podívali na tento závod.

Závodní trať měřila 21,0975 km. Na tuto trať se vydalo 3999 běžců. K tomu se přidalo 111 štafet (444) a 257 dvojic (514). Takže celkem se zúčastnilo 4957 závodníků.

Závodní trať byla členitá. Stálo na ní několik občerstvovacích stanic, kde jste se mohli zastavit, v klidu se napít a vydýchat. V některých částech trati hrála i živá hudba.

Já sám jsem se zúčastnil celého půlmaratonu s číslem 1366. Zvládl jsem ho v čase 1:30:03 a doběhl jsem jako 285. účastník. Myslím si, že je to pro mne veliký úspěch a budu se snažit tento čas i příští rok zopakovat. Skoro celá trať byla lemována diváky, kteří

Tomáš Poštulka jako maratonský běžec

bouřlivě povzbuzovali všechny účastníky. Celková atmosféra závodu byla úžasná.

V kategorii dvojic se zúčastnili naši dva učitelé, Mgr. Karel Neumann a Mgr. Ondřej Kapuš. Běželi s číslem R6282. Dokončili tento závod za 01:35:15 a na 17. místě v kategorii 2RUN, a tím si vylepšili i loňský čas téměř o 3 minuty.

Za zmínění stojí i jejich týmové jméno, které k nim doslova patří... STROJAŘI... Oběma gratuluji a doufám, že se s nimi opětovně setkám na startovní čáře.

Tento závod by si nikdo neměl nechat ujít, ať už jako závodník, nebo jen jako divák. Doufám, že se příští rok setkám na startu s některými svými spolužáky.

Tomáš Poštulka

K Olomouckému 1/2maratonu mohu říct jen to, že poctivý trénink v časných ranních hodinách na běhacím páse i pravidelný odpolední dril s sebou přinesl kýžený úspěch. K tomu nesmíme ale opomenout ani podporu publika z řad našich studentů a přátel.

Zdrávi doběhli, příští rok na viděnou.

Ondřej Kapuš

Výlet 3. B

Tento školní rok jsme jako třída jeli na školní výlet do Baldovce u Prostějova. Sraz se konal na autobusovém nádraží, odkud jsme odjízďeli směrem Prostějov. Asi po hodině jízdy

kurt či lanové centrum. Mnozí z nás si na chatce také improvizovaně vařili. Na počasí jsme si také nemohli stěžovat, i když na bazén bylo poněkud chladněji. Výlet byl povedený a myslím, že hezky

do kempu Baldovec. Vyjeli jsme hned z rána a po krátké době jsme dorazili do kempu. Kemp je situován v údolí Bílé vody, jen pár kilometrů od propasti Macocha. Po příjezdu jsme asi dvě hodiny čekali na chatky, někdo si čekání zpříjemnil v občerstvení u kofoly a hranolek, někdo hrál fotbal a někteří šli do nedaleké vesnice do obchodu pro nějaké zásoby na večer. Po ubytování jsme se naobědvali a šli znovu ven. Pár z nás navštívilo nedalekou zříceninu hradu Holštejn, která leží přibližně dva kilometry od kempu. Večer jsme se sešli u táboráku a opekli si špekáčky, které jsme si dovezli sebou z domu. Na druhý den ráno jsme uklidili chatky, sbalili se a šli do vesnice na autobus, který nás zavezl do Prostějova, odtud jsme se dopravili druhým autobusem zpět do Olomouce, kde jsme se rozešli.

jste přestoupili na přímý spoj do Baldovce. Po příjezdu jsme sice šli 1,5 km pěšky, ale nevadilo nám to, protože jsme šli alespoň přírodou a na čerstvém vzduchu. Po příjezdu jsme dostali své chatky, buď čtyřlůžkové nebo třílůžkové. V celém kempu bylo mnoho aktivit, např. horolezecká stěna, bazén, tenisový kurt, volejbalový

zakončil další školní rok.

Pavčina Hrbková

S naší třídou 3. B jsme se v červnu opět vydali na dvoudenní školní výlet, jako tomu bylo i v prvním a druhém ročníku. Tentokrát jsme nejeli vlakem, ale autobusem a nejeli jsme na východní Moravu, ale do Moravského krasu, přesněji

Jan Velký

Místa, která jsme o prázdninách navštívili

Nejromantičtějším místem na světě, o kterém se objevují první zmínky již ve 13. století, leží na severu Itálie a je celé obklopeno Středozemním mořem. Ano, jsou to Benátky. V tomto městě můžete najít jak klidná a zapadlá, tak rušná místa. Hlavní ulice tvoří kanály plné lodí, především gondol. Uličky jsou zde zpřístupněné jen pěším. Co se m i zde líbilo, byla spousta malých můstků, úzkých uliček a velké množství památek. Náměstí Svatého Marka, šplouchání vlnek, šumění listů, křik racků a holubů okolo krásných historických staveb jsem si vryla navždy do paměti. Ráda bych se někdy do Benátek vrátila, abych si zase užila ten pohled na uličky plné tajemství.

**Veronika
Stachová**

O letošních prázdninách jsem s rodiči navštívil chorvatskou obec Viganj, která se nachází v oblasti jižní Dalmácie. Je to malá rybářská a zemědělská vesnička, která nabízí klidné a

velmi příjemné prostředí pro strávení pohodové dovolené. Pěstují se zde jižní plodiny a vinná réva. Obec má největší provozovnu na sušení fiků. Rybáři se zaměřují hlavně na lov langust a dalších mořských plodů, které můžete ochutnat v místní restauraci. Viganj vyniká četnými malými plážemi, které jsou pokryty oblázky. Voda v moři je naprosto průzračná a v nejpěknějších zátokách je dno pokryto pískem. Toto místo bych doporučil tomu, kdo rád surfuje nebo jezdí na jachtě, protože ve Viganji jsou k tomu výborné podmínky.

Pavel Balcařík

Na začátku prázdnin jsem si vyjel s tátou a přáteli do Chorvatska, na jachtu. V Biogradu na Moru jsme měli připravenou loď jménem Mořská medvědice. Z přístavu jsme vypluli na ostrov Žirje, kde se nachází malinká hospoda a zřícenina. Odtud jsme pak pokračovali na Žut a Kakan a poté na můj oblíbený ostrov Veli Dremik, na kterém má můj táta známého. Kotvení tady bylo složitější, protože foukal silný boční vítr. Večer toho dne jsme zašli k Dražanovi na chobotnici. Z

Foto: David Kryl

Veli Dremiku jsme pokračovali na Rogoznice doplnit vodu a pak už zpět do Biogradu odevzdat loď. Pobyť v Chorvatsku jsem si užil, byl to dobrý relax.

David Kryl

Dubai je místem, které jsem vždy chtěl navštívit. Už při přiletu můžete vidět z dálky majestátní budovy tyčící se až do oblak. Dubai se táhne podél mořského pobřeží a zdobí ji blyštivé mrakodrapy, obrovské paláce a zahrady arabských šejků. Nejvyšší budovou světa je Burj Khalifa, která stojí na základech největšího

Dubai při západu slunce. Foto: Bruno Hynek Czasch

nákupního střediska Dubai Mall. Téměř na konci

Dubaie se nachází Dubai Marina, přístav, ve kterém se dá vidět spousta luxusních lodí a lodních taxíků.

Bruno Hynek Czasch

Už jenom když se řekne slovo "Japonsko", vybaví se mi spousta zážitků na, které vzpomínám moc rád a často. Jenomže já jsem na tohle kouzelné

místo nejel za odpočinkem, jak to o prázdninách obvykle bývá, ale za tréninkem.

I přes to, že jsem trávil většinu času na žíněnce (tatami), tak jsem si také našel čas obdivovat krásy Tokia, např. Akihabara (japonský svět plný anime), Hachiko square (centrum proslavené díky filmu "Hachiko příběh psa") . A po namáha-vém, třítýden-ním soustředění se vracíme dvanácti hodinovým letem domů do Česka.

Daniel Vydra

Toto nebyly prázdniny mých snů

Všichni už cítili konec školního roku. Znamky se uzavíraly a já nějak tušila, že reparát z fyziky mě nemine. Tušila jsem správně. V poslední den jsem dostala se spolužákem jen výpis,

znamku jsme si museli obhájit na konci prázdnin. Z toho, že jsou prázdniny, jsem měla radost, ale věděla jsem, že to nebudu mít doma lehké. Uteče to jako voda a já se budu muset učit. Ubíhal

den za dnem a ať jsem se jakkoliv snažila, nic jsem si nepamatovala. Zhruba v polovině prázdnin jsem se rozhodla, že si udělám denní plán, rozpis učení, starost o domácnost a cvičení. Po

několika dnech jsem zjistila, že to fungovat nebude a napsala spolužákovi, jestli by mi nedomluvil doučování. Paní učitelka byla velice milá a bylo vidět, že ji fyzika baví. Tak jsem chodila každý den na doučování a konečně ke konci prázdnin cítila, že něco umím. Den před zkouškou jsem začala být nervózní,

věděla jsem, že umím zhruba tři čtvrtiny témat. Přišel čas jít spát, jenže já z nervozity nezavřela oči a měla nutkání se pořád učit. Za celou noc jsem spala asi dvě hodiny a věděla, že reparát nedopadne dobře. Ve škole jsem se ještě ráno před 10. učila. V učebně rozdala paní učitelka papíry a já věděla, že

nedopadnu dobře. Šla jsem na chodbu a napjatě čekala na výsledek. Pak mi paní učitelka oznámila, že jsem prošla – jen tak tak. Najednou ze mě všechno spadlo a já jsem si užila alespoň poslední den prázdnin.

Kateřina Hošková

Adaptační kurz 1. ročníku

Adaptační kurz nám má pomoci k upevnění vztahů v třídním kolektivu. Většina z nás se nejvíce bála toho, že si nepadne se svými spolužáky do oka, byli jsme nervózní a nevěděli, co máme od kurzu čekat. Již 2. září jsme se všichni sešli před vchodem do ZOO. Na místě v Radíkově jsme pak byli rozdělení podle tříd, klukům byly přiděleny chatky a holky dostaly pokoje na ubytovně. Následovalo seznámení s našimi instruktory. Začali jsme hrát první „seznamovací“ hry. Program byl nabitý

různými soutěžemi a na vlastní kůži jsme si vyzkoušeli, jestli své třídě věříme a jestli jsme

schopni nechat naše padající těla na spolužácích, myslím, že jsme se i trochu báli, aby nás nepustili.

Večerní programy se nám líbily, při karaoke si většina kluků a holek vyzpívala hlasivky.

Myslím, že nám adaptační kurz pomohl se stmelit a také nás pobavil, protože instruktoři měli všechno pěkně vymyšlené a nikdo se nenudil. Seznámili jsme se nejen se svou třídou, ale i s ostatními.

Na pobyt v Radíkově budeme dlouho vzpomínat v dobrém, protože jsme si ho hodně užili, nasmáli se a hodně toho společně prožili. Děkujeme všem instruktorům a učitelům, kteří tam byli s námi.

Lucie Duchoňová

Tento kurz byl lepší než kterákoliv akce na základní škole. Instruktoři byli výborní, takoví kamarádi, ti nejlepší z nejlepších. Ubytování bylo fajn, není to sice 6hvězdičkový hotel, ale pohodlí je tam veliké, strava byla chutná, žádná školní jídelna.

David Roman

Velice se mi líbily

týmové hry, které pro nás instruktoři připravili. Mezi sebou jsme se spřátelili hlavně ve třídě. Kurz se mi velmi líbil.

Zbyněk Zlámal

Adaptační kurz jako takový byl fajn, ubytování a strava se daly přežít, ale nic moc. Program byl

někdy v pohodě, někdy to bylo hrozné. Ve finále bych adaptáku dal 6–10 bodů.

Daniel Vrána

Líbily se mi seznamovací hry, které pořádali instruktoři. Z čeho jsem byl nejvíc zklamán, byla strava a budíčky.

Marek Pospíšil

Pasování žáků prvního ročníku

Již tradičně se koná v měsíci září na naší škole pasování žáků 1. ročníku, kteří jsou přijímáni do „klanu naší školy“. Všechny třídy se shromáždí v tělocvičně, řečník uvede velkolepou událost, bubeník zabubnuje a na scénu přichází sám učitel národů – Jan Ámos Komenský. Ten přednese slib, který stvrdí žáci 1. ročníku větou „Tak přísaháme“. Následně jsou pasováni žáci 4. ročníku a současně přísahají věrnost naší škole na bibli strojařů – Strojnické tabulky. Jak

se líbilo, či nelíbilo pasování našim „prvňákům“, se můžete dočíst v následujících komentářích.

Pasování "prváků" se mi líbilo a nic bych na něm neměnila. Představení 4. ročníku a divadelní vystoupení bylo také

pěkné, ale chtělo by to mikrofony.

Lucie Duchoňová

Pasování se mi líbilo, byl připraven pěkný program. Kazila nám to jen špatná akustika, kvůli které nebylo nic slyšet.

Petr Zeman

Až na špatnou akustiku povedená akce. Vystoupení jednotlivců se mi líbilo.

Tobiáš Hroch

Nikde jsem takovou akci ještě neviděla, jen jsem o ní slyšela od mého bratra, který sem taky chodil. Akce pasování se mi líbila.

Gabriela Davidová

Pasování se nám velmi líbilo, ale bohužel bylo špatně slyšet a v tělocvičně bylo málo místa pro celou školu. Vystoupení 4. ročníku bylo pěkné, nejvíce se nám líbila 4. B.

David Roman

Na jazykovém kurzu v Berlíně

V neděli 27. září jsme se vydali na vzdělávací pobyt do Berlína, kde jsme byli ubytováni v rodinách. Každé dopoledne nás čekala výuka německého jazyka v did deutsch-institutu. Učili nás rodilí mluvčí. Výuka byla opravdu pečlivě připravená. V hodinách jsme konverzovali o

historii Berlína, dělali rozhovory ve dvojicích a upevňovali si německou gramatiku. Po celý týden se nám ve výuce střídali Norbert s Reginou. V hodinách panovala pokaždé veselá nálada, byli jsme uvolnění – to bylo pro nás velké plus, protože se nám lépe konverzovalo. Poslední den výuky jsme si společně zazpívali německou písničku.

Každé odpoledne po výuce jsme procházeli Berlínem, navštěvovali památky a různá významná místa. Viděli jsme Brandenburskou bránu, říšský sněm, prohlédli si muzeum na Checkpoint Charlie, egyptské muzeum, Olympijský stadion a další. Jedno odpoledne jsme odjeli do Postupimí, kde jsme viděli zámek Cecilienhof – místo, kde byla podepsaná dohoda o rozdělení Německa po 2. světové válce. S průvodcem jsme si prohlédli barokní zámek Sanssouci, který nechal vystavět Fridrich II. Jako své letní sídlo. Tento zámek patří zatím k nejkrásnějším, který jsem kdy viděl. Po jeho zahradách nás vodil také průvodce.

Výuku v Berlíně musím ohodnotit velmi kladně. Vše bylo pečlivě připravené, hodně jsme

mluvili, jen poslechů bylo málo. Památky se mi v Berlíně také líbily, průvodkyně k nim podávala stručné informace, což bylo lepší než nudné dlouhé výklady. Berlín se mi líbil, i to, jak zde lidé žijí.

Stanislav Zámečník

V Berlíně jsme navštívili spoustu zajímavých míst – od egyptského muzea po televizní věž, Berlínský dóm, známá nákupní centra, která zaujala nejen holky, ale i kluky. Většinou z nás se ale nejvíce líbil Olympijský stadion. Také jsme si mnoho odnesli z dopolední výuky s německými lektory. Z tohoto kurzu zůstalo v každém z nás spoustu zážitků.

Eva Fritscherová

Celkově se mi jazykový pobyt v Berlíně líbil a byl pro nás přínosný, poučný i zábavný. Také bylo zajímavé slyšet rodilého mluvčího o berlínské zdi a její historii. Jsem rád, že jsem se tohoto kurzu mohl zúčastnit a ještě raději bych si to zopakoval.

Martin Metelka

Byl jsem ubytovaný se svými třemi spolužáky u rodiny Jimenez. Bydleli jsme v domku na okraji Berlína. V pokojích jsme bydleli po dvou a s rodinou se potkávali u snídaně a večere. Pán s paní byli velice přátelští a nechyběl jim ani humor. Jídlo nám také velice chutnalo. Pobyt v Berlíně mě hodně obohatil – jazykově i společensky.

Jan Smékal

Soutěž o nejlepší fotografii

Děkujeme všem, kteří nám poslali do redakce Ložiskovin svoje fotografie z prázdnin. Obdrželi jsme přes 20 fotografií, z nichž jsme jako vítězný vybrali snímek Davida Kryla, který pořídil na dovolené

v Chorvatsku.

Děkujeme všem přispěvatelům do našich Ložiskovin a věříme, že se jejich řady rozšíří. Víťame další podněty a nápady našich studentů, které zcela jistě

otiskneme. Další číslo časopisu Vám přinese jako každoročně hlavně události z 1. pololetí školního roku, jejichž zlatým hřebem bude maturitní ples 4. ročníku. Můžete se těšit.

Redakce

Foto: David Kryl

Foto: Jan Jančič

Foto: Jan Jančič

Foto: Jan Jančí

Foto: Jan Formánek

Foto: Jan Formánek

Foto: Jan Formánek

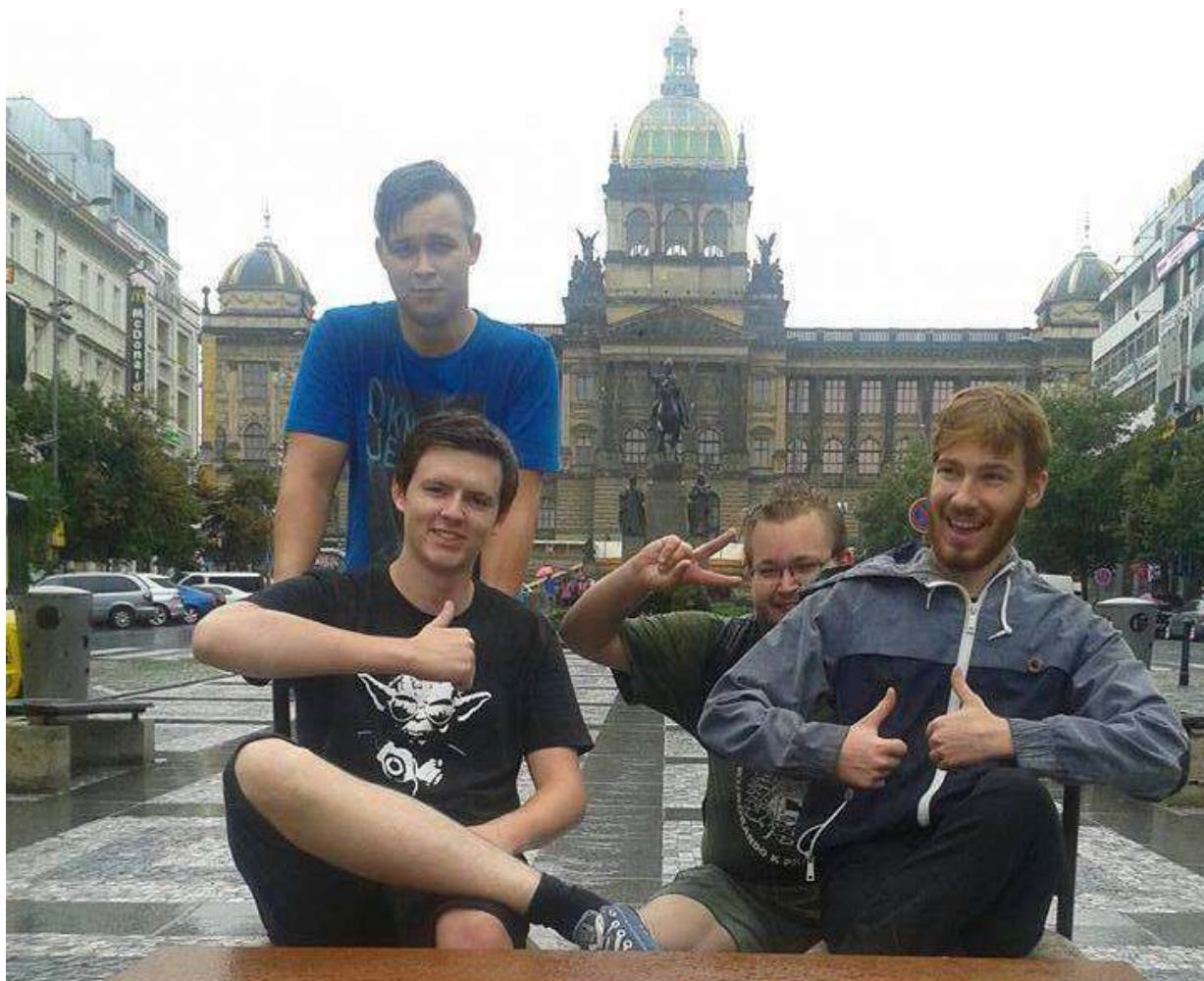

Foto: Jiří Slečka

Foto: Kristýna Bartošková

Foto: Kristýna Bartošková

Foto: Kristýna Bartošková

Foto: Kristýna Bartošková

Foto: Lukáš Höpfler

Foto: Lukáš Höpfler

Foto: Michal Göbl